

Syddjurs den 20. april 2020

Kære dagbog,

Jeg har nu været i karantæne i mere end en måned, og jeg synes efterhånden at det er sært ikke at tilbringe tid sammen med mine venner og en stor del af min familie. Min 16-års fødselsdag er allerede om ganske få dage.

I dag har jeg brugt det meste af dagen på at spekulere over min kommende fødselsdag, hele Corona-situationen og min familie.

Jeg har en ret så stor familie (da mine forældre er skilt), så jeg er vant til, at der er mange gæster på min fødselsdag. Men i år bliver det jo nok helt anderledes. Da der er et forsamlingsforbud på mere end 10 mennesker, kan jeg jo nok ikke få hele min familie på besøg, og i øvrigt så er alle mine bedsteforældre også i risikogruppen. Hold kæft noget lort.

Det ville nok heller ikke være det allermest ansvarlige at holde noget for mine venner, selvom jeg ser folk der bryder den nu ret så famøse 2-meters regel hele tiden.

Jeg tror at jeg nok bare skal vænne mig til tanken om, at i år bliver min fødselsdag anderledes end hvad den plejer. Og i forhold til hele den situation vi er i lige nu, er fødselsdage det mindste på min bekymringsliste i.f.t. potentiel finanskriser, stigende dødstal osv.

Jeg håber da, at jeg på et eller andet tidspunkt kan se mine bedsteforældre igen. De sidder stort set "spærret inde" i deres boliger, fordi de er i risikogruppen. Og jeg ved, at det er jo ikke kun dem som sidder "spærret inde" lige nu. Der er lige nu sikkert tusindvis af ældre mennesker landet over der sidder alene, afspærret fra omverdenen og er ensomme. Når jeg så tænker på mine bedsteforældre og deres helbred, så er det da meget vigtigere end at holde stor fødselsdag og den slags.